

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 8 maja 2014 r. *

Rolnictwo — Produkty rolne i środki spożywcze — Rozporządzenie (EWG) nr 2081/92 — Artykuł 2 —
Ochrona oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia — Przedmiotowy zakres stosowania —
Ochrona na terytorium krajowym — Brak rejestracji na szczeblu Wspólnoty — Konsekwencje —
Ochrona nazw oznaczających produkty, w wypadku których nie istnieje szczególny związek między ich
cechami charakterystycznymi a pochodzeniem geograficznym — Warunki

W sprawie C-35/13

mającej za przedmiot wniosek, na podstawie art. 267 TFUE, o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym, złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) postanowieniem z dnia
13 grudnia 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 stycznia 2013 r., w postępowaniu:

Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi,

Kraft Foods Italia SpA

przeciwko

Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino”,

La Felinese Salumi SpA,

Salumificio Monpiù Srl,

Salumi Boschi Fratelli SpA,

Gualerzi SpA,

Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc,

Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc,

Boschi Cav. Umberto SpA,

Fereoli Mario & Figlio Snc,

Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini,

Fereoli Gino & Figlio Snc,

Ronchei Srl,

* Język postępowania: włoski.

Salumificio B.R.B. Snc,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: M. Safjan, prezes izby, J. Malenovský (sprawozdawca) i K. Jürimäe, sędziowie,

rzecznik generalny: E. Sharpston,

sekretarz: A. Impellizzeri, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 9 stycznia 2014 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi przez N. Lipariego oraz M. Casiniego, avvocati,
- w imieniu Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino”, La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl oraz Salumificio B.R.B. Snc przez S. Magelli, avvocato,
- w imieniu Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione przez R. Russa, Sostituto Procuratore Generale,
- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez P. Gentilego, avvocato dello Stato,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez D. Triantafyllou oraz P. Rossiego, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wyduje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 535/97 z dnia 17 marca 1997 r. (Dz.U. L 83, s. 3) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2081/92”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi (zwanej dalej „Assica”) i Kraft Foods Italia SpA (zwanej dalej „Kraft Foods”) z jednej strony z Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino” (zwaną dalej „Associazione fra produttori”), a z drugiej strony z La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei srl i Salumificio B.R.B. Snc – przy czym wszystkie te 12 spółek to członkowie stowarzyszenia Associazione fra produttori – w przedmiocie przesłanek, po spełnieniu których oznaczenie geograficzne może być używane do oznaczenia produktu

wytwarzanego poza odpowiednim obszarem, w sytuacji gdy oznaczenie to nie jest uznawane za chronioną nazwę pochodzenia ani za chronione oznaczenie geograficzne w rozumieniu rozporządzenia nr 2081/92.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Motywy siódmy, dziewiąty i dwunasty rozporządzenia nr 2081/92 brzmiały następująco:

„jednakże w związku z różnorodnymi praktykami krajowymi dotyczącymi wdrażania chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych [praktyki krajowe dotyczące wdrażania chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych są różnorodne]; konieczne jest stworzenie koncepcji wspólnotowej; ramy przepisów wspólnotowych w sprawie ochrony pozwolą na stworzenie [rozwój] oznaczeń geograficznych oraz nazw pochodzenia, ponieważ, stosując bardziej jednolite metody postępowania, przepisy takie zapewnią jednakowe warunki konkurencji dla producentów oznakowanych w taki sposób produktów i zwiększą wiarygodność takich produktów u konsumentów;

[...]

zakres stosowania niniejszego rozporządzenia jest ograniczony do pewnych produktów rolnych i środków spożywczych, dla których istnieje związek pomiędzy cechami produktu lub środka spożywczego a jego pochodzeniem geograficznym; zakres stosowania może jednakże być rozszerzony na inne produkty lub środki spożywcze;

[...]

aby mieć ochronę w każdym państwie członkowskim, oznaczenia geograficzne i nazwy pochodzenia muszą być zarejestrowane na szczeblu Wspólnoty; wpis do rejestru powinien również dostarczyć informacji jednostkom zajmującym się handlem i konsumentom”.

- 4 Artykuł 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2081/92 przewidywał:

„1. Ochrona oznaczeń pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i artykułów spożywczych we Wspólnocie zostanie przyznana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) »nazwa pochodzenia« oznacza nazwę regionu, konkretne miejsce lub w wyjątkowych przypadkach kraj, używane do opisu produktu rolnego lub środka spożywczego:
- pochodzącego z tego regionu, konkretnego miejsca lub kraju,
 - oraz
 - którego jakość lub cechy charakterystyczne są głównie lub wyłącznie związane z tym szczególnym otoczeniem geograficznym i właściwymi dla niego czynnikami naturalnymi oraz ludzkimi i produkcja którego, przetwarzanie i przygotowywanie odbywa się na tym określonym obszarze geograficznym;

- b) »oznaczenie geograficzne« oznacza nazwę regionu, konkretne miejsce lub w wyjątkowych przypadkach nazwę kraju, używane do opisu produktu rolnego lub środka spożywczego:
- pochodzącego z tego regionu, konkretnego miejsca lub kraju, oraz
 - którego jakość lub cechy charakterystyczne są głównie lub wyłącznie związane z tym szczególnym otoczeniem geograficznym i właściwymi dla niego czynnikami naturalnymi oraz ludzkimi i produkcja którego, przetwarzanie i przygotowywanie odbywa się na tym określonym obszarze geograficznym”.

5 Zgodnie z brzmieniem art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia:

„1. Zarejestrowane nazwy są chronione przed:

- a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem w celach komercyjnych zarejestrowanej nazwy dla produktów nieobjętych rejestracją, o ile produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli stosowanie nazwy narusza prestiż chronionej nazwy [pozwala na czerpanie korzyści z renomy nazwy chronionej];
- b) [wszelkim] nadużywaniem, imitacją lub aluzją [przywołaniem ich], nawet jeśli [wskazane jest] prawdziwe pochodzenie produktu [...] lub [jeśli] chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszy jej [określenie takie, jak: »rodzaj«, »typ«, »metoda«, »na sposób«, »imitacja« lub inne podobne określenie];
- c) wszelkim innym [nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd określeniem] miejsca pochodzenia [lub wytwarzania], właściwości lub podstawowych cech produktu, [znajdującym się] na opakowaniu zewnętrznym lub wewnętrznym, w materiale reklamowym lub w dokumentach odnoszących się do danego produktu, [jak również stosowaniem opakowań mogących stworzyć] fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;
- d) wszelkimi innymi praktykami, [które mogłyby] wprowadzać [konsumenta] w błąd co do [rzeczywistego] pochodzenia produktu.

[Jeżeli] zarejestrowana nazwa zawiera w sobie nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego, która jest uważana za nazwę rodzajową, stosowanie tej nazwy rodzajowej [w odniesieniu do odpowiednich produktów rolnych lub środków spożywczych] nie jest uważane za sprzeczne z akapitem pierwszym lit. a) lub b)”.

6 Rozporządzenie nr 2081 zostało uchylone rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93, s. 12). Jednakże ze względu na datę wystąpienia okoliczności faktycznych, których dotyczy postępowanie główne, zastosowanie znajduje w nim rozporządzenie nr 2081/92.

Prawo włoskie

7 Artykuł 31 ust. 1 i 2 decreto legislativo n. 198 – Adeguamento della legislazione interna in materia di proprietà industriale alle prescrizioni obbligatorie dell'accordo relativo agli aspetti dei diritti di proprietà intellettuale concernenti il commercio – Uruguay Round (dekretu ustawodawczego nr 198 ustanawiającego reguły dostosowywania ustawodawstwa wewnętrznego w dziedzinie własności przemysłowej do wiążących zaleceń porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności

intelektualnej – Runda Urugwajska) z dnia 19 marca 1996 r. (dodatek zwyczajny do GURI nr 64), obowiązującego w dacie wystąpienia okoliczności faktycznych rozpatrywanych w postępowaniu głównym (zwanego dalej „dekretom ustawodawczym nr 198/1996”) stanowi:

„1. Jako oznaczenie geograficzne określa się każdy termin, który identyfikuje kraj, region lub miejsce, w sytuacji gdy zostaje on użyty do opisanie pochodzącego stamtąd produktu, którego jakość, renoma lub charakterystyczne właściwości wynikają wyłącznie i przede wszystkim z geograficznego środowiska pochodzenia, w tym z czynników naturalnych, ludzkich i tradycji.

2. Bez uszczerbku dla przepisów [art.] 2598.2 kodeksu cywilnego i przepisów szczególnych oraz z zastrzeżeniem nabytych w dobrej wierze praw do znaku za czyn nieuczciwej konkurencji uważa się – o ile istnieje możliwość wprowadzenia w błąd konsumenta – używanie oznaczeń geograficznych, a także posługiwanie się wszelkimi nazwami, przy oznaczaniu lub przedstawianiu produktu, które wskazują lub sugerują, że dany produkt pochodzi z innego miejsca niż prawdziwe miejsce pochodzenia lub że produkt ten ma cechy, które są specyficzne dla produktów pochodzących z miejsca oznaczonego oznaczeniem geograficznym.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 8 „Salame Felino” to kiełbasa wieprzowa. Jej nazwa pochodzi od miasta Felino (Włochy), aglomeracji położonej w prowincji Parma (Włochy).
- 9 W dniu 30 stycznia 1998 r. Associazione fra produttori wytoczyła przed Tribunale di Parma powództwo przeciwko Kraft Jacobs Suchard SpA (zwanej dalej „Kraft Jacobs Suchard”), podnosząc, że pozwana dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji, gdyż sprzedawała ona kiełbasę pod nazwą „Salame felino”, mimo iż była ona produkowana poza terytorium regionu Parmy, a mianowicie w Kremonie (Włochy), położonej w Lombardii.
- 10 La Felinesa Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl i Salumificio B.R.B. Snc przystąpiły do sprawy w charakterze interwenientów popierających żądania tego stowarzyszenia.
- 11 Assica, której spółka Kraft Jacobs Suchard jest członkiem, przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania tej spółki.
- 12 W wyroku z dnia 9 lutego 2001 r. Tribunale di Parma uznał, że Associazione fra produttori nie może powoływać się na rozporządzenie nr 2081/92, ponieważ nazwa „Salame Felino” nie stanowi ani chronionej nazwy pochodzenia, ani chronionego oznaczenia geograficznego w rozumieniu wskazanego rozporządzenia. Tribunale di Parma przyznał jednak, że Associazione fra produttori może powoływać się na przepisy art. 31 dekretu ustawodawczego nr 198/1996. Następnie, stwierdziwszy, że produkty sprzedawane przez spółkę Kraft Jacobs Suchard nie pochodzą z terytorium Parmy, podczas gdy „Salame Felino” zdobyła uznanie wśród konsumentów dzięki swym cechom charakterystycznym, które wynikają ze specyfiki środowiska geograficznego, Tribunale di Parma orzekł, że Kraft Jacobs Suchard dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji.
- 13 Kraft Jacobs Suchard, obecnie Kraft Foods, i Assica wniosły apelację od tego wyroku.

- 14 Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2006 r. Corte d'Appello di Bologna oddalił apelację, w uzasadnieniu wskazując w szczególności, że ochrona dostępna na mocy dekretu ustawodawczego nr 198/1996 nie jest sprzeczna z rozporządzeniem nr 2081/92 i że rejestracja nazwy jako chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego jest niezbędna jedynie do uzyskania ochrony przyznanej na mocy tego rozporządzenia.
- 15 Assica i Kraft Foods wniosły skargę kasacyjną na ten wyrok.
- 16 W uzasadnieniu tej skargi Assica i Kraft Foods podnoszą, że system ochrony nazw pochodzenia przewidziany w rozporządzeniu nr 2081/92 stoi na przeszkodzie temu, aby przepis krajowy przyznawał wyłączne prawo do posługiwania się nazwą pochodzenia, która nie uzyskała rejestracji na szczeblu wspólnotowym. W każdym razie twierdzą one, że istnienie ochrony przyznanej nazwie pochodzenia jest uwarunkowane istnieniem precyzyjnych uregulowań prawnych, których brakuje w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym.
- 17 W tych okolicznościach Corte suprema di cassazione postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy art. 2 rozporządzenia nr 2081/92 należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on możliwość powoływania się przez stowarzyszenie producentów na prawo do wyłącznego używania, [w ramach Unii], nazwy pochodzenia geograficznego używanej na terytorium danego państwa członkowskiego dla oznaczenia pewnego rodzaju kiełbasy, bez uprzedniego uzyskania od tego państwa członkowskiego prawnie wiążącego środka określającego granice obszaru geograficznego, na którym odbywa się produkcja, oraz ewentualne wymogi, które producenci muszą spełniać, aby korzystać z prawa do używania tej nazwy?
- 2) Jaki system, w świetle postanowień rozporządzenia nr 2081/92, ma zastosowanie na rynku [Unii], a także na rynku danego państwa członkowskiego, w odniesieniu do nazwy geograficznej, która nie uzyskała rejestracji przewidzianej w tym rozporządzeniu?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie dopuszczalności

- 18 Associazione fra produttori utrzymuje, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest niedopuszczalny, ponieważ rozstrzygnięcie przedstawionych pytań nie jest obiektywnie konieczne do rozwiązania sporu rozpatrywanego w postępowaniu głównym. W postępowaniu głównym stowarzyszenie to nigdy nie twierdziło, że przysługuje mu wyłączne prawo do nazwy geograficznej „Salame Felino”, ale wniosło jedynie o ukaranie spółki Kraft Foods na podstawie przepisów nakładających sankcje za czynny nieuczciwej konkurencji.
- 19 Z utrwalonego orzecznictwa wynika w tym względzie, że w ramach postępowania określonego w art. 267 TFUE, które jest oparte na wyraźnym rozdziale zadań sądów krajowych i Trybunału, wyłącznie do sądu krajowego, przed którym zawisł spór i na którym spoczywa odpowiedzialność za wydanie przyszłego wyroku, należy, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy, ocena zarówno niezbędności, jak i znaczenia pytań, które zadaje Trybunałowi (wyrok Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, pkt 34).
- 20 Tak więc w sytuacji gdy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni lub ważności prawa Unii, odrzucenie tego wniosku przez Trybunał jest możliwe tylko wtedy, gdy jest oczywiste, że wykładnia prawa Unii, o którą wnioskowano, nie ma żadnego związku ze stanem faktycznym czy przedmiotem postępowania głównego, gdy problem jest natury hipotetycznej bądź gdy

Trybunał nie dysponuje elementami stanu faktycznego lub prawnego, które są konieczne udzielenia użytecznej odpowiedzi na pytania, które zostały mu przedstawione (wyrok Aziz, EU:C:2013:164, pkt 35).

- 21 Jednakże w tym przypadku nie miało to miejsca. Stawiając zarzut, że Kraft Foods dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji poprzez posługiwanie się nazwą geograficzną „Salame Felino”, Associazione fra produttori opiera się bowiem na założeniu, że jedynie reprezentowanym przez to stowarzyszenie producentom kielbasy prowadzącym działalność w regionie Parmy przysługuje wyłączne prawo do powoływania się na tę nazwę. Toteż w celu zbadania zasadności skargi wniesionej przez Associazione fra produttori sąd odsyłający powinien zbadać, czy stowarzyszenie to może powoływać się na istnienie wyłącznego prawa, przysługującego producentom spełniającym określone warunki, do nazwy geograficznej „Salame Felino”.
- 22 W tych okolicznościach nie można uznać za oczywiste, że wykładnia prawa Unii, o którą się zwrócono, nie ma związku ze stanem faktycznym lub przedmiotem postępowania głównego.
- 23 Ponieważ z akt sprawy nie wynika także, że problem jest natury hipotetycznej ani że Trybunał nie dysponuje elementami stanu faktycznego lub prawnego, które są konieczne udzielenia użytecznej odpowiedzi na pytania, które zostały mu przedstawione, wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym nie można uznać za niedopuszczalny.

W przedmiocie pytania drugiego

- 24 Poprzez pytanie drugie, które należy zbadać w pierwszej kolejności, sąd odsyłający zmierza zasadniczo do wyjaśnienia, czy rozporządzenie nr 2081/92 należy interpretować w ten sposób, że ustanawia ono system ochrony nazwy geograficznej, która nie uzyskała rejestracji na szczeblu Wspólnoty.
- 25 Co się tyczy, po pierwsze, systemu, jaki należy stosować na rynku Unii do nazwy geograficznej, która nie uzyskała rejestracji, należy zaznaczyć, że w czasie, w którym zaistniały okoliczności faktyczne analizowane w postępowaniu głównym, jedynym systemem ochrony nazw geograficznych przewidzianym w prawie Unii był system ustanowiony w rozporządzeniu nr 2081/92.
- 26 Jednakże, jak wynika z motywu dwunastego i z art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia, aby stworzyć możliwość skorzystania z systemu ochrony przewidzianego w rozporządzeniu, w akcie tym ustanowiono obowiązek rejestracji nazw geograficznych na szczeblu wspólnotowym (zob. podobnie wyrok Chiciak i Fol, C-129/97 i C-130/97, EU:C:1998:274, pkt 25, 26).
- 27 Oznacza to, że na rynku wspólnotowym, w sytuacji gdy nazwa geograficzna nie uzyskała rejestracji na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2081/92, nie może ona zostać objęta przewidzianym w tym rozporządzeniu systemem ochrony.
- 28 Następnie, co się tyczy systemu, jaki należy stosować na rynku państwa członkowskiego, z orzecznictwa wynika, że chociaż celem rozporządzenia nr 2081/92 jest ustanowienie jednolitego i wyczerpującego systemu ochrony (zob. wyrok Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, pkt 114), to owa wyłączność nie stoi jednak na przeszkodzie stosowaniu systemu ochrony nazw geograficznych usytuowanego poza zakresem zastosowania tego rozporządzenia (zob. podobnie wyrok Warsteiner Brauerei, C-312/98, EU:C:2000:599, pkt 54).
- 29 W tym względzie z motywu dziewiątego i z art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2081/92 wynika, że system ochrony przewidziany w tym przepisie ogranicza się do nazw oznaczających produkty, w wypadku których istnieje szczególny związek między ich cechami charakterystycznymi a pochodzeniem geograficznym (zob. podobnie wyrok Budějovický Budvar, C-216/01, EU:C:2003:618, pkt 76).

- 30 Ponadto nazwy pochodzenia geograficznego służące jedynie podkreśleniu pochodzenia geograficznego produktu, bez względu na jego szczególne cechy, nie są objęte zakresem zastosowania rozporządzenia nr 2081/92 (zob. podobnie wyrok Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, pkt 44).
- 31 A zatem systemem ochrony, jaki w stosownym wypadku może mieć zastosowanie na rynku państwa członkowskiego do nazwy geograficznej, która nie uzyskała rejestracji na szczeblu Wspólnoty, jest system przewidziany dla nazw geograficznych oznaczających produkty, w wypadku których nie istnieje szczególny związek między ich cechami charakterystycznymi a ich pochodzeniem geograficznym.
- 32 W tym wypadku zadaniem sądu odsyłającego jest zbadanie, czy system ochrony nazw geograficznych ustanowiony dekretem ustawodawczym nr 198/1996 spełnia ten warunek.
- 33 Na wypadek, gdyby sąd odsyłający doszedł do wniosku, że ów system ma na celu ochronę nazw geograficznych oznaczających produkty, co do których nie istnieje szczególny związek między ich cechami charakterystycznymi a pochodzeniem geograficznym, należy przypomnieć, że aby system taki mógł być stosowany, musi on być zgodny z wymogami przewidzianymi w prawie Unii. W tym względzie muszą zostać spełnione dwa warunki, a mianowicie, po pierwsze, jego stosowanie nie może zagrażać realizacji celów rozporządzenia nr 2081/92 (zob. podobnie wyrok Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, pkt 49), a po drugie, nie może on zakłócać swobodnego przepływu towarów, o którym mowa w art. 28 WE (zob. w szczególności podobnie wyrok Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, pkt 95–97).
- 34 Co się tyczy pierwszego z tych warunków, to zważywszy na zakres zastosowania rozporządzenia nr 2081/92, aby realizacja jego celów nie została zagrożona, ochrona przyznana przez system krajowy powinna skutkować nie zagwarantowaniem konsumentom, że produkty objęte tą ochroną posiadają określone cechy charakterystyczne, ale wyłącznie zagwarantowaniem, że produkty te pochodzą z danego obszaru geograficznego.
- 35 W odniesieniu do warunku drugiego należy zaznaczyć, że krajowy system ochrony nazw taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, nawet jeśli ma on zastosowanie zarówno do produktów krajowych, jak i do produktów przywożonych na terytorium danego państwa, może sprzyjać sprzedaży produktów pochodzenia krajowego, ze szkodą dla produktów przywożonych (wyrok Pistre i in., od C-321/94 do C-324/94, EU:C:1997:229, pkt 45).
- 36 W konsekwencji uregulowanie takie należy uznać za środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym swobodnego przepływu towarów, o którym mowa w art. 28 WE.
- 37 Jeżeli ograniczenie takie można uzasadnić nadrzędnymi względami interesu ogólnego, takimi jak ochrona uczciwej konkurencji lub ochrona konsumentów (zob. w szczególności podobnie wyrok Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, pkt 109), to aby dane uregulowanie krajowe było zgodne z prawem Unii, powinno ono być stosowane w sposób niedyskryminacyjny, powinno ono być odpowiednie do zapewnienia realizacji wyznaczonego celu i nie powinno wyznaczać poza to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia (wyrok Corporación Dermoestética, C-500/06, EU:C:2008:421, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 38 Zadaniem sądu krajowego jest upewnienie się, po pierwsze, że ani celem, ani skutkiem stosowania badanego uregulowania krajowego nie jest zagwarantowanie konsumentom, że produkty sprzedawane pod konkretną nazwą geograficzną posiadają określoną jakość lub określone cechy charakterystyczne, a po drugie, że wprowadzenie tego uregulowania jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, że uregulowanie to jest stosowane w sposób niedyskryminacyjny, że jest ono odpowiednie do zapewnienia realizacji wyznaczonego celu i że nie wykracza poza to, co niezbędne do jego osiągnięcia.

- 39 W świetle wszystkich powyższych rozważań na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi, że rozporządzenie nr 2081/92 należy interpretować w ten sposób, że nie ustanawia ono systemu ochrony nazwy geograficznej, która nie uzyskała rejestracji na szczeblu Wspólnoty, ale że w stosownym wypadku nazwa taka może być chroniona na mocy uregulowania krajowego dotyczącego nazw geograficznych oznaczających produkty, co do których nie istnieje szczególny związek między ich cechami charakterystycznymi a ich pochodzeniem geograficznym, jednakże pod warunkiem, po pierwsze, że wprowadzenie takiego uregulowania nie zagraża realizacji celów wyznaczonych w rozporządzeniu nr 2081/92, a po drugie, że nie zakłóca ono swobodnego przepływu towarów, o którym mowa w art. 28 WE, co powinien zweryfikować sąd krajowy.

W przedmiocie pytania pierwszego

- 40 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłający zmierza zasadniczo do wyjaśnienia, czy art. 2 rozporządzenia nr 2081/92 należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on możliwość powoływania się przez stowarzyszenie producentów, takie jak to uczestniczące w postępowaniu głównym, na prawo do wyłącznego używania na całym obszarze Unii nazwy geograficznej używanej na terytorium danego państwa członkowskiego dla oznaczenia pewnego rodzaju kielbasy, bez uprzedniego uzyskania od tego państwa członkowskiego prawnie wiążącego środka określającego warunki i ograniczenia ściśle związane z ochroną takiej nazwy.
- 41 W tym względzie, ponieważ okolicznością bezsporną jest to, że sporna nazwa geograficzna nie była zarejestrowana na szczeblu Wspólnoty w dniu zaistnienia spornych okoliczności faktycznych, i zważywszy na odpowiedź udzieloną na pytanie drugie, należy stwierdzić, że stowarzyszenie producentów uczestniczące w postępowaniu głównym nie może w żadnym razie powoływać się na podstawie rozporządzenia nr 2081/92 na prawo do wyłącznego używania na całym obszarze Unii takiej nazwy geograficznej.
- 42 W tym stanie rzeczy nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na pytanie pierwsze.

W przedmiocie kosztów

- 43 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych, zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 535/97 z dnia 17 marca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, że nie ustanawia ono systemu ochrony nazwy geograficznej, która nie uzyskała rejestracji na szczeblu Wspólnoty, ale że w stosownym wypadku nazwa taka może być chroniona na mocy uregulowania krajowego dotyczącego nazw geograficznych oznaczających produkty, co do których nie istnieje szczególny związek między ich cechami charakterystycznymi a ich pochodzeniem geograficznym, jednakże pod warunkiem, po pierwsze, że wprowadzenie takiego uregulowania nie zagraża realizacji celów wyznaczonych w rozporządzeniu nr 2081/92, zmienionym rozporządzeniem nr 535/97, a po drugie, że nie zakłóca ono swobodnego przepływu towarów, o którym mowa w art. 28 WE, co powinien zweryfikować sąd krajowy.

Podpisy